

Iz šolskih zvezkov.

Izlet na Mrzlico.

Spisna vaja V. razreda ljudske šole v Žalcu.

ne 25. rženega cveta smo napravili že lansko leto nameravani izlet na Mrzlico. Zbirali smo se pred šolo ter točno ob 4. uri zjutraj odkorakali proti griškemu mostu, kjer so se nam pridružili Vrbenčani. Po zaznamovani poti smo šli skozi Griže na Britno selo, mimo Govejška in Klementa skozi sotesko pri Brglezovi gostilnici, mimo Ivška do Počivavnika. Tu smo stali med Kamnikom, Goznikom, Mrzlico in Golavo ter imeli lep razgled na goro Oljko. Sedaj je držala pot po precej strmi in kameniti cesti mimo kapelice do Grmadnika, kjer smo počivali 15 minut. Okrepčani in izpočiti smo korakali dalje ter mimo Zrka, Šloserja in Štora dospeli na Kriško planino, od koder smo zagledali proti jugozahodu kraje: Hrastnik, Trbovlje in Zagorje. Kriška planina je jako velik in lep planinski travnik na južnem pobočju Mrzlice. Pot do Hausenbichlerjeve koče je od tukaj nekaj časa jako strma in kamenita. Ob 8. uri in 15 minut smo dospeli srečno do koče, kjer nas je že pričakoval gospod nadučitelj od Sv. Katarine. V koči smo odložili svojo prtljago, sedli okolo mize in se vnovič okrepčali. Po počitku smo odšli veselega srca na komaj 3 minute oddaljeni najvišji vrh Mrzlice. Nikdar v svojem življenju nismo še gledali tolikega obzorja! Proti severni strani je ležala pred nami kakor na krožniku nam vsem dobro znana Savinska dolina s svojimi slikovitimi kraji, rodovitnimi njivami in zelenimi travniki. Pohorje z Veliko Kapo, Golovec na Koroškem ter hrib Sv. Uršule tvorijo mejo proti severu. Proti severozahodu smo zagledali Peco in Obir na Koroškem, Dobrol, Golcke in prelepe Savinske planine z Ojstrico. Proti zahodu smo občudovali očeta slovenskih gorá — starodavni Triglav na Kranjskem — ter Menino planino, Sveto planino in Veliko planino na Štajerskem. Znameniti Kum z dvema cerkvicama, Uskoki ali Gorjanci na Kranjskem ter Velika Kapela na Hrvaškem so ležali proti jugu. Proti vzhodu smo gledali Boč pri Polčanah, Donale pri Rogatcu in Maceljsko gorovje na štajersko-hrvaški meji. Proti severovzhodu pa se razprostirajo nam že dobro znani Vitanjski hribi in Konjiške gore. Ves ta razgled je bil prekrasen ter nas je nehote silil do glasnega občudovanja. Ko nas je gospod nadučitelj še navduševal za našo prelepo domačijo, smo zapeli prav krepko pesem „Pobratimijo“ ter odšli zopet v kočo. Izmed prelepih planinskih cvetic, ki smo jih nabirali, imenujem le te-le: planinska čmerika, planinski svišč, planinska košeničica, planinski kozji parkeljci, talin, rdeča Marijina rožica, konopnica, gola skreka, čemaž, nebina iskra itd.

Žalec, dne 8. malega srpana 1905.